

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 57 0 Ps 123380 19 Rev
Banjaluka, 27.11.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanje Bundalo, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca "E/E. BiH" a.d. B., koga zastupa punomoćnik D.M., advokat iz B., protiv tužene "B.S." a.d. B. u stečaju, koju zastupa punomoćnik S.B., advokat iz B., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 123380 18 Pž od 12.12.2018. godine, na sjednici održanoj dana 27.11.2019. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 123380 17 Ps od 06.03.2018. godine, utvrđeno je da je osnovano potraživanje tužioca „E/E. BiH“ a.d. B. od tužene „B.S.“ a.d. B., u stečaju, kao stečajnog dužnika, po osnovu Ugovora o oročenom novčanom depozitu, broj 01-T-11-16/14 od 27.06.2014. godine i to na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM, u skladu sa Zakonom o visini stope zakonske zatezne kamate (Službeni glasnik Republike Srpske br.19/01,52/06 i 103/08), za period počev od 11.05.2016. godine pa do 04.04.2017. godine u iznosu od 1.721.866,31 KM i da je osnovano potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM, u skladu sa Zakonom o visini stope zakonske zatezne kamate za period od 05.04.2017. godine pa do dana 04.12.2017. godine kao dana izrade nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, u iznosu od 1.241.164,96 KM, kao i da je osnovano potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM, u skladu sa Zakonom o visini stope zakonske zatezne kamate, za period od 05.12.2017. godine pa do isplate, te se nalaže stečajnom upravniku kod tužene da u stečajnom postupku koji se vodi kod Okružnog privrednog suda u Banjaluci, pod brojem 57 0 St 121495 17 St nad tuženom, izmjeni tabelu prijavljenih i priznatih potraživanja i da navedena potraživanja unese u tabelu prijavljenih i priznatih potraživanja kao priznato potraživanje 5. suspendovanog reda predmetnog redosljeda prioriteta isplata obaveza Stečajnog dužnika „B.S.“ a.d. B., u stečaju, u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja (stav 1.).

Obavezana je tužena da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.890,44 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od presuđenja pa do isplate, u roku od 15 dana, pod prijetnjom izvršenja (stav 2).

Odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da se utvrdi da je osnovano potraživanje tužioca „E/E. BiH“ a.d. B. od tužene „B.S.“ a.d. B., u stečajju, kao stečajnog dužnika, po osnovu Ugovora o oročenom novčanom depozitu, broj 01-T-11-16/14, od 27.06.2014. godine i to na ime oročenog depozita i redovne kamate na isti u iznosu od 10.308.354,08 KM, kao potraživanje petog isplatnog reda i da je potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate na iznos od 10.000.000,00 KM za period od 11.05.2016. godine pa do 25.04.2017. godine u iznosu od 1.848.031,27 KM, te kamate za period od 26.04.2017. godine pa do 04.12.2017. godine u iznosu od 1.115.00,00 KM i kamate za period od 05.12.2017. godine pa do konačne isplate kao potraživanje petog isplatnog reda, kao i da je osnovano potraživanje tužioca po osnovu troškova postupka po navedenoj Prijavi potraživanja, a koja potraživanja su osporena na ispitnom ročištu održanom dana 22.06.2017. godine u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženom kod Okružnog privrednog suda u Banjaluci, pod brojem 57 0 St 121495 17 St, te se nalaze Stečajnom upravniku kod tužene da u stečajnom postupku koji se vodi kod Okružnog privrednog suda u Banjaluci, pod brojem 57 0 St 121495 17 St, nad tuženom, izmjeni tabelu prijavljenih i priznatih potraživanja i da navedena potraživanja unese u tabelu prijavljenih i priznatih potraživanja kao priznato potraživanje 5. isplatnog reda predmetnog redoslijeda prioriteta isplata obaveza stečajnog dužnika „B.S.“ a.d. B. - u stečajju, u roku od 30 dana, pod prijetnjom izvršenja (stav 3.).

Odbijen je tužilac sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka preko dosuđenog iznosa (stav 4).

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 123380 18 Pž od 12.12.2018. godine žalba tužene je djelimično uvažena, preinačena je presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 123380 17 Ps od 06.03.2018. godine, tako što je odbijen zahtjev tužioca za priznanje osnovnim potraživanja zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM počev od 05.04.2017. godine pa do isplate, dok je u preostalom pobijanom dosuđujućem dijelu, žalba odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Žalba tužioca je odbijena i prvostepena presuda potvrđena u dijelu gdje je priznato potraživanje tužioca uvršteno u peti isplatni red predmetnog redoslijeda prioriteta isplata obaveza i u odbijajućem dijelu za prijavljene troškove postupka.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava žalbe i odgovora na žalbu, je odbijen.

Obavezan je tužilac da tuženoj na ime troškova sastava žalbe isplati iznos od 3.214,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude, a preko dosuđenog iznosa zahtjev tužioca za naknadu troškova žalbenog postupka je odbijen.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca kojim traži da se utvrdi da se priznato potraživanje tužioca po osnovu ugovora o oročenom novčanom depozitu broj 01-T-11-16/14 od 27.06.2014. godine u iznosu od 10.308.354,08 KM, prizna kao potraživanje petog isplatnog reda; da je osnovano potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM, za period počev od 11.05.2016. godine, pa do 25.04.2017. godine u iznosu od 1.848.031,27 KM; da je osnovano potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM, za period od 26.04.2017. do 04.12.2017. godine u iznosu od 1.115.000,00 KM; da je osnovano potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM, za period od 05.12.2017. godine do isplate; da je osnovano potraživanje tužioca po osnovu troškova postupka po prijavi potraživanja, te da se naloži stečajnom upravniku da izmijeni tabelu prijavljenih i priznatih potraživanja i da navedena potraživanja unese u tabelu kao priznato potraživanje petog isplatnog reda.

U provedenom dokaznom postupku prvostepeni sud je utvrdio: da je na osnovu ugovora o oročenom novčanom depozitu od 27.06.2014. godine tužilac kod tužene oročio 10.000.000,00 KM na period od 24 mjeseca, uz kamatu od 3,80 % na godišnjem nivou; da je nad tuženom otvoren stečajni postupak dana 04.04.2017. godine; da je tužilac prijavio potraživanja u stečajnom postupku u iznosu od 10.308.359,08 KM, što se odnosi na oročeni depozit od 10.000.000,00 i ugovorenu kamatu (3,8%) u iznosu od 308.359,08 KM, te iznos od 1.745.000,00 KM na ime zakonske zatezne kamate za period od 11.05.2016. do 25.04.2017. godine, te kamatu na iznos depozita počev od 26.04.2017. godine pa do isplate i troškove postupka po odluci suda; da su potraživanja prijavljena s prijedlogom da se svrstaju u tabelu prijavljenih potraživanja kao potraživanje 5. isplatnog reda; da je stečajni upravnik tužiocu priznao iznos od 10.308.354,08 KM i iste svrstao u 5. suspendovani isplatni red, a osporio je iznos od 1.745.005,00 KM, s mišljenjem da je obračun kamata izvršen u skladu sa Zakonom o bankama, a ne Zakonom o visini stope zatezne kamate; da je provedeno vještačenje po vještaku finansijske struke koji je obračunao zakonsku zateznu kamatu i iskazao da kamata za period od 11.05.2016. do 25.04.2017. godine iznosi 1.848.031,27 KM, kamata za period od 26.04.2017. godine do dana izrade nalaza 04.12.2017. godine 1.115.000,00 KM.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud zaključuje da je neosnovan tužbeni zahtjev tužioca u dijelu kojim traži da se iznos na ime priznatog oročenog depozita, kao i potraživanje na ime ugovorene kamate, svrsta u 5. isplatni red, budući da su akcionari tužioca Federacija BiH i Republike Srpska, a da su akcionari tužene fondovi čiji je osnivač i vlasnik 100% Republika Srpska, tako da je tužilac povezano lice sa tuženom temeljem odredbe člana 2. stav 1. tačka 23. Zakona o bankama Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj 4/17, dalje: ZB RS), slijedom čega je, shodno odredbi člana 269. stav 1. tačka 5) i stav 3. ZB RS, priznato glavno potraživanje i potraživanje na ime redovne kamate pravilno svrstano u 5. suspendovani red i isto će se isplatiti nakon što se izvrši isplata drugim povjeriocima.

Prvostepeni sud je ocijenio osnovanim potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate za period od dana padanja tuženog u docnju, a to je 11.05.2016. godine (otvaranje likvidacionog postupka nad tuženom) pa do dana otvaranja stečajnog postupka 04.04.2017. godine, u iznosu od 1.721.866,31 KM, te potraživanje zakonske zatezne kamate za period od 05.04.2017. do 04.12.2017. godine (dan izrade nalaza vještaka) u iznosu od 1.241.164,96 KM, kao i

potraživanje zakonske zatezne kamate počev od 05.12.2017. godine pa do konačne isplate, te je naložio stečajnom upravniku da izmjeni Tabelu prijavljenih i priznatih potraživanja i potraživanja zakonske zatezne kamate unese u istu i svrsta ih kao potraživanja 5. suspendovanog reda, nalazeći da se u pogledu potraživanja zakonske zatezne kamate ne može primijeniti odredba člana 88. stav 1. tačka 1. Zakona o stečaju („Službeni glasnik RS“, broj 16/16, dalje: ZS) koja govori o nižem isplatnom redu, budući da je odredbom člana 279. ZB RS određeno da se u postupku stečaja obaveza isplate vrši prema redosljedu isplata u postupku likvidacije utvrđenim članom 269. stav 1. ZB RS.

Prvostepeni sud je odbio zahtjev tužioca za potraživanje troškova po osnovu prijave potraživanja u stečaju, jer u prijavi potraživanja ovi troškovi nisu bili navedeni u apsolutnom iznosu.

Drugostepeni sud je žalbu tužene djelimično uvažio i preinačio presudu Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 123380 17 Ps od 06.03.2018. godine, tako što je odbijen zahtjev tužioca za priznanje osnovnim potraživanja zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM počev od 05.04.2017. godine pa do isplate, dok je u ostalom dijelu žalba odbijena i prvostepena presuda u preostalom dosuđujućem dijelu potvrđena.

Žalba tužioca je odbijena i prvostepena presuda potvrđena u dijelu kojim je priznato potraživanje tužioca uvršteno u peti isplatni red predmetnog redosljeda prioriteta isplata obaveza i u odbijajućem dijelu za prijavljene troškove postupka, te je odlučio i o troškovima žalbenog postupka, sve temeljem odredbe člana 226. i 229. stav 1. tačka 4. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).
Obrazložio je da je prvostepena presuda pravilna u dijelu kojim se utvrđuje da se priznata potraživanja tužioca u iznosu od 10.308.354,08 KM svrstavaju kao potraživanja 5. suspendovanog reda, zatim u dijelu kojim se utvrđuje osnovano potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM za period od 11.05.2016. godine, pa do 04.04.2017. godine u iznosu od 1.721.866,31 KM i to potraživanje se svrstava kao potraživanje 5. suspendovanog reda, te u dijelu kojim je odbijen zahtjev za priznavanje osnovanim troškova postupka nastalih podnošenjem prijave potraživanja, iz razloga koje je dao prvostepeni sud.

Međutim, u pogledu odluke prvostepenog suda kojom se utvrđuje da je osnovno potraživanje tužioca na ime zakonske zatezne kamate obračunate na iznos glavnog duga od 10.000.000,00 KM za period nakon 04.04.2017. godine, pa sve do konačne isplate, drugostepeni sud nalazi da nije pravilna i zakonita i da je to potraživanje nižeg isplatnog reda u smislu odredbe člana 88. ZS, koje povjerilac može prijaviti tek po pozivu suda, nakon izmirenja potraživanja svih povjerilaca.

Revizija nije osnovana.

Iz činjeničnog utvrđenja nižestepenih sudova slijedi da je ugovorom o oročenom novčanom depozitu od 27.06.2014. godine tužilac kod tužene oročio 10.000.000,00 KM na period od 24 mjeseca, uz kamatu od 3,80 % na godišnjem nivou. Nakon što je Agencija za bankarstvo Republike Srpske 27.04.2016.godine oduzela dozvolu za rad tuženoj, nad tuženom je 10.05.2016. godine otvoren postupak likvidacije, a poslije i stečajni postupak dana 04.04.2017. godine. Tužilac je prijavio potraživanja u stečajnom postupku u iznosu od 10.308.359,08 KM, što se odnosi na oročeni depozit od 10.000.000,00 i ugovorenu kamatu u iznosu od 308.359,08 KM, te iznos od 1.745.000,00 KM na ime zakonske zatezne kamate za period od 11.05.2016. do 25.04.2017. godine

i zakonsku zateznu kamatu na iznos depozita 10.000.000,00 KM počev od 26.04.2017. godine pa do isplate, kao i troškove postupka.

Tužilac je stečajni povjerilac tužene, obzirom da na dan otvaranja stečajnog postupka ima neobezbjeđeno potraživanje prema stečajnom dužniku. Kod neobezbjeđenih potraživanja povjerioci su u stečajnom postupku hijerarhijski poredani u isplatne redove, sa načelom međusobne isključivosti redova i načelom srazmjernosti namirenja unutar istog isplatnog reda.

Tužena je banka, pa se saglasno odredbi člana 273. ZB RS, na stečaj banke primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje stečajni postupak, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

ZB RS propisao je (član 279.) da u postupku stečaja banka isplatu obaveza vrši prema redosljedu prioriteta i uslovima isplata u postupku likvidacije banke utvrđenim članom 269. ovog zakona, što znači da su isplatni redovi i način isplate potraživanja određeni ZB RS.

Na ispitnom ročištu stečajni upravnik je priznao potraživanja tužioca u iznosu od 10.308.354,08 KM i isto svrstao u 5. suspendovani isplatni red, shodno odredbi člana 269. stav 1. tačka 5) i stav 3. ZB RS, a osporio je potraživanja zakonske zatezne kamate u iznosu od 1.745.000,00 KM.

Prema odredbi član 269. stav 1. ZB RS, isplata se vrši prema sljedećem redosljedu prioriteta: obaveze prema osiguranim povjeriocima do vrijednosti njihovog obezbjeđenja (tačka 1), zatim dugovi banke po osnovu zajmova datih banci i drugih troškova banke stvoreni tokom privremene uprave postupaka restrukturiranja, postupka likvidacije ili postupka stečaja banke (tačka 2), potraživanja radnika iz radnog odnosa za poslednjih 12 mjeseci do dana otvaranja likvidacionog postupka kao i po osnovu naknade štete za povrede na radu i članove porodice poginulog radnika na radu (tačka 3), potraživanja Agencija za osiguranje depozita BiH na ime naknade isplaćenih depozita (tačka 4), ostali depoziti i isključeni depoziti u skladu sa propisima kojim se uređuje osiguranje depozita u bankama BiH (tačka 5), potraživanje povjerilaca koja nisu akcionari banke (tačka 6), potraživanja vlasnika subordiniranog duga (tačka 7), potraživanja vlasnika prioriternih akcija (tačka 8) i potraživanje vlasnika običnih akcija (tačka 9).

Stavom 3. istog člana propisano da se u postupku stečaja /likvidacije isplata bilo kakvih obaveza banke prema članovima organa upravljanja banke odbora za reviziju, akcionarima banke koji učestvuju sa najmanje 5% u glasačkim pravima odnosno vlasništvu nad kapitalom, povezanim licima i povezanim bankama, suspenduje sve dok u potpunosti ne budu isplaćene obaveze prema drugim povjeriocima banke.

Odredbom člana 2. stav 1. tačka 23) 1. ZB RS propisano je da su povezana lica fizička i pravna lica koja su međusobno povezana vlasništvom nad kapitalom ili upravljanjem kapitalom sa 20% ili više glasačkih prava ili kapitala ili na drugi način povezana radi postizanja zajedničkih poslovnih ciljeva tako da poslovanje i rezultati poslovanja jednog lica mogu značajno uticati na poslovanje odnosno rezultate poslovanja drugog lica, a podtačkom 1. lica su međusobno povezana: alineja 1. - tako da jedno lice, odnosno lica koja se smatraju povezanim licima u skladu sa ovom tačkom, zajedno, posredno ili neposredno učestvuju u drugom licu, alineja 2.- tako da u dva lica učešće ima isto lice, odnosno lica koja se smatraju povezanim licima u skladu sa ovom tačkom.

Nižestepeni sudovi su utvrdili da su akcionari tužioca FBiH u procentu od 58,89 % akcija i RS sa 41,11 % akcija, dok su akcionari tužene A. F. RS, Fond za ... RS, G. fond RS, Fond za ... RS, sa učešćem u kapitalu banke sa 99,94 %, osnovani od strane Republike Srpske koja u fondovima ima udio kapitala u procentu od 100 %, te su zaključili da je tužilac povezano lice sa tuženom temeljem odredbe člana 2. stav 1. tačka 23. ZB RS.

Pogrešno revident smatra da Republika Srpska nema učešće u upravljanju ovim fondovima, zbog činjenice da njima upravlja IRB RS. Republika Srpska je osnivač IRB RS (član 3. stav 1. Zakona o Investiciono Razvojnoj banci Republike Srpske – „Službeni glasnik RS“ broj 56/06 i 28/13, dalje: ZIRB RS), koju je i osnovala radi upravljanja fondovima (između ostalog i navedenim). Po ZIRB RS, IRB RS upravljanje fondovima vrši prema strategiji koju utvrđuje Vlada u skladu sa godišnjom ekonomskom politikom, obavljajući stručne poslove (član 3. stav 2. i 3.). Slijedom toga, Republika Srpska upravljanje fondovima, a tako i tuženom, ostvaruje posredno upravo preko IRB RS, a učestvuje i u upravljanju tužiocem kao akcionar tužioca sa 41,11 % akcija, iz čega proizlazi njihov odnos povezanih lica iz odredbe člana 2. stav 1. tačka 23. podtačka 1. alineja 1. i 2. ZB RS.

Kod takvog stanja stvari pravilan je zaključak nižestepenih sudova da je tužilac stečajni povjerilac čija potraživanja se na osnovu odredbe člana 269. stav 1. tačka 5) i stav 3. ZB RS svrstavaju u 5. suspendovani red, a ne u 5. isplatni red, kako to pogrešno smatra tužilac.

Tužiocu su u stečajnom postupku priznata potraživanja u iznosu od 10.308.359,08 KM, (što se odnosi na oročeni depozit od 10.000.000,00 i ugovorenu kamatu 3,8% u iznosu od 308.359,08 KM), dospjela do dana otvaranja stečajnog postupka 04.04.2017. godine i svrstana u 5. suspendovani red, te u ovoj parnici pravosnažnom odlukom suda utvrđena su osnovanim i priznata i potraživanja na ime zakonske zatezne kamate za period od 11.05.2016. godine (kada je otvoren likvidacioni postupak) do 04.04.2017. godine (kada je otvoren stečajni postupak) i svrstana u 5. suspendovani red, a odluka drugostepenog suda u ovom dijelu nije pobijana (tužena je odustala od revizije).

Tužilac revizijom pobija drugostepenu presudu i u dijelu kojim je odbijen njegov zahtjev da se utvrdi osnovanim njegovo potraživanje zakonske zatezne kamate od otvaranja stečajnog postupka do isplate i da se uvrsti u peti isplatni red, kao i da mu se priznaju troškovi postupka stečaja koji se odnose na prijavu potraživanja, osporavajući zaključak drugostepenog suda koji je odbijanje tužbenog zahtjeva temeljio na odredbi člana 88. ZS.

ZS pod potraživanjem stečajnog povjerioca podrazumjeva glavni dug i kamate koje dospjevaju na dan otvaranja stečajnog postupka, obzirom da za neobezbjeđena potraživanja, kakvo je potraživanje stečajnih povjerilaca, obračunavanje ugovornih i zateznih kamata prestaje danom otvaranja stečaja.

Odredba člana 269. ZB RS kojom je regulisan redosljed prioriteta i uslovi isplate, ne predviđa isplatu zakonske zatezne kamate stečajnim povjeriocima banke, niti ovaj zakon sadrži odredbe o tim potraživanjima stečajnih povjerilaca, kao ni o potraživanju troškova postupka koji su pojedinim stečajnim povjeriocima nastali učešćem u postupku (a koje tužilac traži u ovoj parnici). S obzirom na odredbu člana 273. ZB RS (da se na stečaj banke primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje stečajni postupak, i to one odredbe koje u pogledu stečaja banke ne sadrži ZB RS), po mišljenju ovog suda, na ta potraživanja primjenjuju se odredbe ZS koje propisuju

mogućnost namirenja i nižerangiranih potraživanja u koje spadaju kamate koje teku od otvaranja stečajnog postupka, troškovi koji su nastali stečajnim povjeriocima učešćem u postupku i druga potraživanja navedena u članu 88. ZS, koja se u stečajnom postupku poslije ostalih potraživanja stečajnih povjerilaca, mogu u istom rangu srazmjerno namirivati.

Međutim, prema odredbi člana 169. stav 8. ZS, potraživanja nižerangiranih povjerilaca prijavljuju se samo ukoliko stečajni sudija posebno pozove na prijavljivanje tih potraživanja. U tom slučaju, u prijavi potraživanja naznačit će se da je riječ o potraživanju nižeg isplatnog reda i rang na koji povjerilac ima pravo, jer se u protivnom prijava neće uzeti u obzir (stav 9. i 10. člana 169. ZS). Ovo znači da je ZS neobezbjeđenim povjeriocima priznao pravo da zahtjevaju i zakonsku zateznu kamatu i nakon otvaranja stečajnog postupka, ali tek po posebnom pozivu stečajnog sudije, što će najčešće biti slučaj ako preostanu raspoloživa sredstva nakon podmirenja svih povjerilaca.

U rješenju o otvaranju stečajnog postupka nad tuženom od 04.04.2017. godine stečajni sudija je pozvao sve povjerioce stečajnog dužnika da prijave potraživanja (stav IV i V), ali ovaj poziv ne predstavlja poseban poziv stečajnog sudije nižerangiranim povjeriocima koji ima u vidu odredba člana 169. stav 8. ZS, niti je prijava tužioca za potraživanje zakonske zatezne kamate od otvaranja stečaja pa ubuduće podnesena prema odredbi člana 169. stav 9. i 10. ZS, pa se ista u ovom dijelu i nije mogla uzeti u obzir, slijedom čega je pravilno odbijen tužbeni zahtjev tužioca u ovom dijelu.

Valja ukazati da saglasno odredbi člana 26. ZS, u stečajnom postupku svaki povjerilac snosi svoje troškove postupka, ako ovim zakonom nije drugačije određeno. ZS predviđa da i potraživanje troškova postupka koji su pojedinim stečajnim povjeriocima nastali učešćem u postupku, koje spada u nižerangirana potraživanja u smislu odredbe člana 88. stav 1. tačka 2) tog zakona, može biti namireno pod uslovima iz odredbe člana 169. stav 8. ZS, odnosno samo ukoliko stečajni sudija posebno pozove na prijavljivanje tih potraživanja.

Slijedom toga, pravilno je odbijen tužbeni zahtjev tužioca i u dijelu kojim traži da mu se priznaju troškovi postupka nastali prijavom potraživanja, pri čemu nije od značaja što troškovi tužioca u prijavi potraživanja nisu bili opredijeljeni u smislu visine tih troškova, niti je navedeno na šta se odnose ti troškovi.

Tužilac u reviziji pobija i odluku drugostepenog suda o troškovima žalbenog postupka, kojom je obavezan da plati tuženoj iznos od 3.214,00 KM, navodeći da je uspjeh tužene u žalbenom postupku 41,89% i da je trebalo dosuditi iznos od 1.570,87 KM srazmjerno uspjehu tužene sa žalbom, obzirom da je tužiocu priznato potraživanje zakonske zatezne kamate od 1.721.866,31 KM, a da je odbijen za 1.241.164,95 KM.

Suprotno prigovorima revidenta, odbijajući dio za koji je uvažavanjem žalbe tužene tužilac odbijen sa tužbenim zahtjevom je veći od 1.241.164,95 KM, jer je potraživanje zakonske zatezne kamate obračunato u navedenom iznosu samo za period 05.04.2017. godine do 04.12.2017. godine, ali ne i za period od 05.12.2017. godine nadalje, pa je i u ovom dijelu revizija neosnovana.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić